

RAPORT LIDER EUROPEAN

1. NUME PROIECT (TITLU RAPORT): **ARTĂ PENTRU NEVĂZĂTORI: Explică unui nevăzător culoarea verde!**

2. NUME LICEU: **Colegiul Economic "Virgil Madgearu"**

3. PROFESOR COORDONATOR: **Popescu Mihaela-Minela**

4. DESCRIEREA PROIECTULUI:

Scopul proiectului: Frumosul se află în ochii privitorului, spunea cineva acum mult timp. Și avea imensă dreptate.

Frumosul nu se recunoaște, nu se învață sau se arată, frumosul se simte după regulile interioare ale fiecăruia.

Venim din Târgu Jiu, orașul în care avem privilegiul de a vedea opera de artă în fiecare zi, prin lucrările Marelui Brâncuși...

În privința asta ne considerăm unici, dar nu suntem egoiști, pentru că noi credem că dacă ceva lipsește din frumusețea vieții tale, acel ceva e produsul artistic, arta completându-i naturii, în multe privințe, lipsurile, de aceea te invităm, ori de câte ori ai ocazia, să vezi artă adevărată, la Târgu Jiu.

Suntem elevi la un colegiu economic, iar prin curriculum învățăm despre clienți și strategii, despre afaceri și parteneri, despre piețe și misiune, despre business și profit, ca o condiție sine qua non a existenței unui întreprinzător, într-un cuvânt despre cum să faci BANI.

Învățăm să ne organizăm în firme, ca cele adevărate, pe care le numim Firme de exercițiu, în care exersăm mecanismele economiei de piață, în care ne consolidăm deprinderi pentru a putea performa mai târziu, ca oameni de afaceri.

Așa a început totul....

În octombrie 2012 am constituit la nivelul clasei noastre o firmă de exercițiu pe care am numit-o LITHOS (piatră), care avea ca obiect de activitate comercializarea operelor de artă (picturi, sculpturi, sticlă, tapiserii), desigur totul virtual, pentru care ne-am organizat **stand de prezentare**,

cărți de vizită, flyere, și un catalog, de data aceasta toate reale. Ne-a plăcut ”jocul” de-a comercianții de arta... Noi ”vindeam” culoare, lumină, căldură, frumosul din **pictură, sculptură, sticlă sau tapiserie**, ceea ce alți colegi ai noștri, de la alte clase, nu făceau.

Scopul era mereu același: **să obținem profit**, să fim rentabili și performanți, **să acumulăm capital financiar**, ca adevărați oameni de afaceri.

Numai că, **o întâmplare dintr-o zi de noiembrie a anului trecut, ne-a făcut să vedem totul cu alți ochi, iar ”jocul” nostru din firma de exercițiu, s-a transformat deodată din ficțiune în realitate, ne-a schimbat gândirea, ne-a făcut mai buni, mai atenți la semenii noștri, ignorați până atunci**: ne pregăteam pentru o prezentare a produselor firmei noastre și cineva adusese de acasă, o pictură pe pânză, ca să o punem pe stand. Era o bucurie să o privești: o explozie de culoare și lumină în tonuri calde de roșu și portocaliu, de o forță și expresivitate uimitoare. Ne adunaserăm cu toții din clasă în jurul ei, muți de uimire și parcă ziua mohorâtă de noiembrie se transformase dintr-o dată în primăvară. Nici n-am băgat de seamă când a intrat Camil, cel mai vesel coleg al nostru, cu ochi mari, cât roata carului, sănătos tonic, răspândind în jurul lui, atât bucurie și poftă de viață.

- Ce este, ce faceți, de ce v-ați adunat cu toții? **Ce vedeți?** întrebă el.
- Admiram această pictură, am zis eu, uitându-mă în ochii lui mari, în care parcă se oglindea o lume, dar cuvintele mi-au înghețat pe buze, oprite de un gând nerostit.

”Ce fericiți suntem, mi-am zis. **NOI VEDEM....** curcubeul culorilor, și minunea colorată din fața ochilor noștri. Dar ceilalți care nu sunt atât de fericiți ca cei mai mulți dintre noi, care nu pot privi o pictură, nu pot aprecia o formă sculpturală, nu pot decât să-și imagineze ce înseamnă tapiserie, sau curcubeul din ființa obiectelor de sticlă, **cei pentru care a aprecia frumosul este doar o iluzie, un vis, EI, NEVĂZĂTORII, EI CUM FAC SĂ VADĂ ARTA?** ”

A fost un moment al declick-ului: Oare am putea face ceva pentru **EI**, cu mijloacele noastre, cu puterea celor șaptesprezece ani ai noștri, dar cu sufletul curat și imensa dorință de a-i ajuta? Trebuie să găsim soluția! le-am zis celorlalți, care au fost de acord.

A fost primul pas, următorii s-au derulat rapid, firesc.

Oana, liderul echipei și președinta Consiliului Elevilor, a preluat controlul și a distribuit sarcinile:

*Program finanțat de Reprezentanța CE în România
și derulat de Chelgate Romania*

- ”Vlad o să se ocupe de partea informatică, Delia va studia particularitățile persoanelor nevăzătoare, Bogdan o să se informeze despre numărul nevăzătorilor din orașul nostru și despre locația asociației lor.

O să ne numim LITHOS, pentru că vom fi de neclintit, ca și piatra în atingerea scopului de a AJUTA PERSOANELE NEVĂZĂTOARE, DIN ORAȘUL NOSTRU, SĂ VADĂ ARTA!”

Săptămâna următoare toată clasa era pregătită: Aflaserăm lucruri care nu ne preocupaseră niciodată, descoperiserăm o lume străină de noi, dar dureros de reală. Aflaserăm că 15 octombrie este Ziua Internațională a Nevăzătorilor, denumită și Ziua Bastonului Alb, fiind instituită de Organizația Europeană pentru Bunăstarea Nevăzătorilor, în anul 1993, la Varșovia (Polonia), proclamată Ziua Bastonului Alb de către președintele SUA, Lyndon B. Johnston, la 6 octombrie 1964, ulterior acest eveniment a dobândind un caracter internațional, ziua fiind sărbătorită pe întregul mapamond, și că 13 noiembrie este Ziua Internațională a Educației Copiilor Nevăzători, instituită în ziua de naștere a pedagogului francez Valentin Haüy, (1946), care a întemeiat prima școală de nevăzători din lume, la Paris (Franța), în 1784, “lumină pentru o copilărie sub aspectul întunericului”.

Am aflat că pe Str. Olteniței, nr. 1, în Târgu Jiu, se află sediul Asociației Nevăzătorilor din România, și că în județul Gorj există 1.774 de persoane cu probleme grave de vedere, din care 972 nu zăresc absolut nimic.

Ne-am constituit în ateliere de lucru și am dezbătut informațiile culese pentru a găsi soluția potrivită:

Și am găsit-o: **O SĂ CONFECTIONĂM OPERE DE ARTĂ BRAILLE PE CARE LE VOM DĂRUI** Asociației pentru a putea fi apreciate de prietenii noștri, mai puțin norocoși decât noi.

Ne-am apucat, febril de lucru. Am donat, fiecare elev din clasă, cinci lei, pentru materiale, apoi am trecut la realizarea propriu zisă a produselor de artă braille:

Am fotografiat mai multe picturi , am downloadat

imaginile într-un computer, **am printat** imaginile, pe suport de hârtie, specială, A4. Ne-am deplasat la sediul Asociației Nevăzătorilor din Târgu Jiu. Acolo, prin bunăvoința d-nei Rodica Mogosanu, președinta asociației, impresionată de ideea noastră, am apelat la Tibi, cel mai bun prieten, nevăzător, al nostru care **a imprimat, cu ajutorul unei mașini de scris speciale, braille**, descrierea tablourilor, în limbaj Braille, pe imaginile printate:

Întorși la școală, **am tăiat bucățele de lemn, pentru rame, le-am bătut în cuișoare subțiri:**

și am obținut picturi braille:

Program finanțat de Reprezentanța CE în România
și derulat de Chelgate Romania

pe care ne-am propus să le dăruim asociației de nevăzători, pentru ca noii noștri prieteni speciali, de acolo, să le poată citi, să se bucure de ele, alături de trofeele câștigate de-a lungul anilor, **ceea ce am și făcut**: Doamna **Rodica Mogosanu, președinta Asoc. pentru nevăzători GORJ**, despre ideea de arta pentru nevăzători, a echipei Lithos.

(https://www.youtube.com/watch?v=QTn0rPuV_Ps)

În sfârșit, dăduserăm viață proiectului nostru, realizând ceva palpabil care să le vină în ajutor nevăzătorilor comunității noastre, cu bani foarte puțini, dar cu speranțe mari în utilitatea lui: realizaserăm tablouri, care aveau imprimate informații despre pictura ce o reprezentau, în braille, pe care le dăruiserăm Asociației Nevăzătorilor din Târgu Jiu, astfel încât ele să poată fi citite de ei, la sediu, oricând. Așa puteau să aprecieze arta, pe care noi o puteam vedea, cu ochii, iar ei cu degetele....

Dar nu era suficient....

Trebuia să ne facem cunoscută ideea noastră, nu pentru a ne lăuda cu ceea ce am creat noi, ci pentru a atrage atenția că nu toți oamenii sunt atât de fericiți și norocoși ca și noi, că ceilalți cei "altfel", ei, nevăzătorii, care din păcate, există pretutindeni, **trebuie să fie ajutați să trăiască momente pe care noi le trăim, că trebuie să ne întorcem față și inima către ei.**

Din nou ne-am apucat de treabă: în mai 2013 am creat o pagină FACEBOOK, care a înregistrat sute de like-uri(<https://www.facebook.com/Lithos.SRL>).

Am discutat cu domnul director al colegiului nostru, dl prof Petre Ciungu, căruia i-am destăinuit ideea, realizarea noastră, devenită de acum, proiect, rugându-l să ne sprijine în diseminarea ei (<https://www.youtube.com/watch?v=k7qHJhMoILU>).

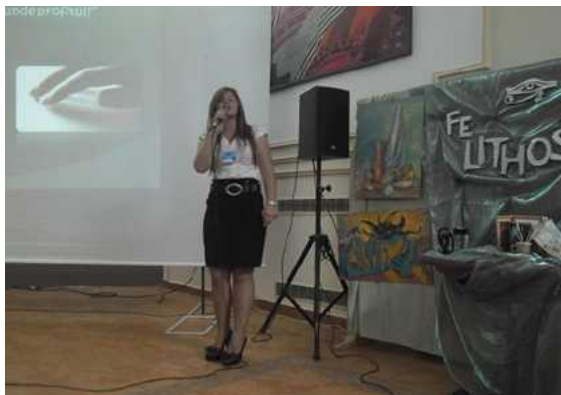
În 24 aprilie 2013, la Centrul de Ocupare CCMP Europroject, Str. Aleea Lalelelor nr. 1, din Slatina am participat alături de alte patru echipe din regiune, sub deviza "From something to better", la competiția Business Plan. Numai că ideea noastră nu era o idee de afaceri, ci răspundea unei nevoi sociale, noi nu înregistram un profit material, ci profitul venea din imensa mulțumire sufletească de a fi de folos anumitor oameni mai puțin norocoși decât noi, prin oferirea unor picturi braille, realizate cu mijloace proprii, făcute pentru a fi dăruite și nu vândute. Cei prezenți au fost atât de impresionați, încât au decis ca noi să mergem la etapa națională a competiției, clasându-ne pe locul I, ceea ce ne-a permis ca la Focșani, în 5 iunie 2013, să ne prezentăm din nou, în fața a peste 200 de elevi spectatori și opt echipe participante, modalitatea în care noi am înțeles să rezolvăm o nevoie socială, identificată în cadrul comunității în care trăim, modul în care putem oferi o bucurie și o apropiere față de semenii noștri nevăzători, care până atunci ne fuseseră atât de indiferenți, modul în care am reușit să transformăm, ceea ce începuse ca o idee de business, într-o alternativă socială, cu motto-ul „AVEM DREPTUL SĂ NE PESE!

”

Program finanțat de Reprezentanța CE în România și derulat de Chelgate Romania

Și am reușit încă o dată să impresionăm, fiind recompensați pentru ideea și munca noastră:

Mai mult decât atât, la deschiderea activităților de la Focșani a participat **domnul ministru Remus Pricopie, Ministru al Ministerului Educației Naționale**, care a prezentat mesajul d-nei sale chiar în fața standului nostru, pe care se pot observa picturile braille, ca o chemare la solidaritate, un strigăt de ajutor, ceea ce ne-a dat curaj și speranță că vom fi urmați în demersul nostru.

De aceea n-am vrut să ne oprim aici: știam că, în România trăiesc peste 80.000 de nevăzători, înscriși în cele 30 de filiale ale Asociației Nevăzătorilor din România - dar se pare că numărul real al persoanelor cu dizabilități de vedere este mult mai mare, depășind 100.000 - aceștia aparținând Uniunii Europene a Nevăzătorilor, a Uniunii Mondiale a Nevăzătorilor, a Consiliului Național al Dizabilității și, implicit, a Forumului European al Dizabilității.

Astfel am planificat, ca în **20 iunie 2013** să prezentăm, pentru ultima oară, proiectul nostru colegilor și profesorilor de la liceele partener din Niș, Serbia și Kumanovo, Macedonia, ca un ultim strigăt european asupra a ceea ce nu vedem noi, cei care vedem foarte bine, arătând că lipsa de solidaritate poate fi doar o nepăsare care se poate trata oricând, prin simpla implicare în viața unui semen cu probleme. Nu numai invitații, dar și Inspectoratul Școlar Județean Gorj, prin prezența d-lui prof. Marius Badea a ținut să ne felicite pentru ceea ce am realizat (<http://www.youtube.com/watch?v=7baFtEen5cc>).

Aceasta este "povestea" noastră, nu imaginară, ci reală, concretă care ne-a dat prilejul să ne apropiem de EI, NEVĂZĂTORII, să cunoaștem o lume neștiută, să atragem atenția că nu toți sunt ca noi și CĂ AVEM DATORIA SĂ NE PESE.

Ce am învățat? Am învățat să privim conștient și cu atenție în jurul nostru și să fim solidari. Am învățat că nu toți oamenii sunt atât de norocoși ca și noi, în viață, dar sunt demni, iar în suferința lor și-au impus să nu se plângă. Am învățat cum să atragem atenția asupra lor dezvăluind o altă lume și cum putem să punem în practică o idee, pentru a-i ajuta cât de puțin, fără să ne gândim la profit, deși noi, cei de la specializarea "economic", asta exersăm în fiecare zi. Am învățat ce înseamnă să identifici o problemă socială și să-i conștientizezi de existența lor pe cei apropiați, pe cei din comunitatea locală, națională și europeană, să faci apel la ei să încerce să o rezolve, oferind tu, cel dintâi, un exemplu. Am învățat să fim o echipă și împreună să lucrăm cu instituții locale (Asociația Nevăzătorilor, Inspectoratul Școlar Județean), cu colegii și profesorii noștri, pentru a-i sensibiliza și mobiliza.

*Program finanțat de Reprezentanța CE în România
și derulat de Chelgate Romania*

Ce ne propunem? Să continuăm, bineînțeles, proiectul nostru neavând un termen de finalizare, pentru că nu te poți gândi că te-ai putea opri vreodată, din încercarea de a-i ajuta pe cei neajutorați. Oricum, după câte am realizat și învățat, despre **EI** nu mai putem decât să le fim, mai departe, aproape.

Ne-am stabilit deja, **strategia pentru perioada următoare**: vom milita pe lângă autoritățile locale, ONG-urile locale și principalii agenți economici, potenți financiar (SNLO, SC ARTEGO SA, SC SUCCES SA), pentru a dona fonduri în scopul achiziționării unei mașini de scris Braille (cea existentă, în prezent, la sediul Asociației Nevăzătorilor este un produs neperformant, vechi și uzat moral, care abia se mai poate folosi) și pentru a amenaja sediul, în prezent extrem de sărăcăcios, al Asociației.

Ne propunem să-i capacităm pe colegii noștri de la Liceul de Artă "Constantin Brăiloiu", din Târgu Jiu, care pe baza ideii noastre pot face din lucrările lor, destinate publicului larg, lucrări braille, care pot fi dăruite, pentru ca și prietenii noștri speciali să aprecieze arta, frumosul, să se bucure de "atingerea" culorilor.

Nu în ultimul rând, vom încerca să sensibilizăm artiștii locali, membri ai Uniunii Artiștilor Plastici, Filiala Gorj, să ne permită, prin cedarea drepturilor de autor, să transpunem lucrările lor, în lucrări braille, care să fie expuse, alături de cele obișnuite, în Galeriile Municipale de Artă, iar la vernisaje să fie invitați nevăzătorii, care vor putea "citi" lucrările de pictură, speciale și vor putea participa la atmosfera artistică, plină de farmec, a unui vernisaj. Mass media este prezentă la astfel de manifestări, iar acum, credem că va avea un motiv în plus...iar exemplul nostru ar putea fi urmat de alte galerii de artă din țară, din Europa, în încercarea de **A LE DEZVĂLUI, ȘI LOR, FRUMOSUL.....** așa cum au făcut-o alături de noi, toți prietenii voluntari și cei care ne-au ajutat efectiv în materializarea ideii de artă braille: d-ra Andreea Medar, masterand al Facultății de Arte și Design din Timișoara:

și d-l Paul Popescu, sculptor,

căroră le mulțumim, în mod special.

Noi atât am putut să facem întrebându-ne: **ce nu vedem noi, cei care vedem foarte bine?**
Poate că graba sau dizabilitățile noastre sufletești ne împiedică, de multe ori, să fim alături de cei cu probleme, dar noi, credem, că am reușit și că suntem, prin ideea noastră și ceea ce am făcut, unici.

Dar tu, cititorule, tu te-ai gândit ce ai putea face pentru ei?

TU TE-AI GÂNDIT VREODATĂ, CUM AI PUTEA EXPLICA UNUI NEVĂZĂTOR CULOAREA VERDE?..... ÎNCEARCĂ!.....